

Sygn. akt VI RCa 117/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Piórkowska

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska (spr.)

SR del do SO Andrzej Hinz

protokolant: p.o. sekretarz sądowy Aleksandra Skorynko

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **I. J.**

przeciwko **S. J.**

o alimenty

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim

z dnia 23 marca 2016 roku

sygn. akt III RC 1/15

I. oddała apelacje obu stron;

II. koszty postępowania za instancję odwoławczą między stronami znosi.

Sygn. akt VI RCa 117/16

UZASADNIENIE

Powódka I. J. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. J. alimentów w kwocie po 4000 złotych poczynając od dnia 20 listopada 2013 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż strony zawarły związek małżeński w dniu (...)r. przed uprawnionym organem w C.. Po przyjeździe do kraju I. J. nie została przez męża wpuszczona do zajmowanego przez niego lokalu. Osłabły jakiegokolwiek więzi stron. Wszystkie dochody z prowadzonej działalności gospodarczej pozwany przeznacza na swój majątek osobisty. Nie interesuje się losem powódki, która podupadła na zdrowiu. Według powódki miesięczny dochód pozwanego w chwili obecnej wynosi ok. 20 000 złotych.

Wskazała, iż pozwany podjął próbę rozwiązania małżeństwa na terenie (...). W dniu 20 listopada 2013 r. pod nieobecność pozwanej, która nie była poinformowana o toczącym się postępowaniu zapadł wyrok orzekający rozwód, przy czym z uwagi na treść art. 1146 § 1 pkt 2 k.p.c. i pkt 3 k.p.c. nie może być on uznany.

Pozwany S. J. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazał, iż strony poznały się w 2005 r. na terenie (...). Pozwany uznał, iż może pomóc powódce w zalegalizowaniu jej pobytu za granicą przez związek małżeński. Stąd też strony podpisały w dniu (...)r. intercyzę „czyli rozdzielnosci majątkowej”, zaś w dniu (...)r. zawarły związek małżeński. Powódka otrzymała zieloną kartę, w związku z czym mogła przekraczać granicę terytorium (...) i odwiedzać swoją rodzinę. W 2009 r. powód postanowił przyjechać do Polski na stałe. Pozwana przyjechała do Polski w 2012 r. co zaskoczyło powoda. Strony mieszkały razem przez okres ok. 1,5 miesiąca. Dopiero w tym momencie pozwany zorientował się jakie są zamiary powódki i jej prawdziwy charakter. I. J. szpiegowała R. J., dążyła do rozbicia związku i przeszukiwała jego mieszkanie celem znalezienia intercyzy.

Pozwany wskazał, iż od 2009 r. widział powódkę jedynie przez okres 1,5 miesiąca, przy czym powódka przebywa w (...) gdzie stale mieszka i pracuje, zaś pozwany przebywa i pracuje w Polsce. Powódka w żaden sposób nie wykazała, iż przebywając w (...) pozostaje bez środków do życia. Nadto, w chwili obecnej nie ulega wątpliwości, iż strony pozostają w separacji faktycznej, co powoduje, iż obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny ustaje.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim wyrokiem z 23 marca 2016 r. zasądził od pozwanego S. J. na rzecz powódki I. J. tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwotę 600 złotych miesięcznie poczynając od dnia 4 kwietnia 2014 r. płatną do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 k.c. na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat; w pozostałym zakresie powództwo oddalił; koszty procesu między stronami zniósł wzajemnie, nakazał pobrać od pozwanego S. J. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim) kwotę 360 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu; wyrokowi w punkcie zasądającym alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd ten ustalił, że powódka I. J. i pozwany S. J. poznali się na terenie (...)w 2005 r. Wkrótce postanowili zawrzeć związek małżeński. Przed jego zawarciem strony postanowiły zawrzeć umowę dotyczącą posiadanego wówczas majątku. W dniu (...)r. przed notariuszem hrabstwa C. stan I. powódka i pozwany zawarli umowę przedmałżeńską, która w zgodnym zamiarze stron miała obejmować „prawa własności względem całego majątku, jaki obecnie (27.08.2006 r.) strony posiadały oraz uregulować prawa do alimentów, wsparcia małżonków i utrzymania”. Strony w treści umowy przedmałżeńskiej określiły co wchodzi w skład ich majątków odrębnych i ustaliły, iż majątek odrębny każdego z małżonków pozostanie wolny od roszczeń drugiego z małżonków. Strony wskazały również, iż „wszelki majątek wspólny nabyty po ślubie (na wypadek rozvodu) podlegać będzie podziałowi na podstawie naszych wspólnych ustaleń lub według ustaleń sądowych.

Następnie w dniu (...)r. w C. strony zawarły związek małżeński przed uprawnionym organem w C., Stan I.. Akt małżeństwa stron został umiejscowiony w Urzędzie Stanu Cywilnego w L. w dniu (...)r. za nr (...).

Po zawarciu małżeństwa strony do grudnia 2008 r. mieszkały razem i prowadziły wspólne gospodarstwo domowe. Powódka pracowała przy opiece nad osobami starszymi lub niepełnosprawnymi, w ten sposób, iż mieszkała z swoimi podopiecznymi w ich domach przez 6 dni w tygodniu, a na jeden dzień w tygodniu (niedzielę) wracała do pozwanego. W grudniu 2008 r. strony wróciły do Polski chcąc odwiedzić swoje rodziny. Zarówno pozwany jak i powódka mieli kupione bilety powrotne w połowie stycznia 2009 r. We wskazanym terminie do (...) wróciła jedynie powódka, albowiem pozwany pozostał w Polsce prowadząc rozmowy dotyczące sprzedaży posiadanej nieruchomości, remontu budynku przeznaczonego na hotel. Po pewnym czasie pozwany wrócił na miesiąc do(...)i tam strony ustaliły, iż w przyszłości wrócą do Polski i tu wspólnie zamieszkają i będą prowadzić hotelik. Pozwany miał ponownie wyjechać do Polski i zacząć prowadzić remont posiadanej nieruchomości. Powódka I. J. miała w tym czasie pracować w (...), zdać egzamin niezbędny do uzyskania obywatelstwa, a po roku wyjechać do męża do Polski. Po zdaniu egzaminu i upływie roku powódka nie zdecydowała się wyjechać do Polski z uwagi na konieczność opieki nad pacjentem, który był w bardzo złym stanie. W tym czasie strony utrzymywały serdeczne kontakty telefoniczne, poprzez pocztę elektroniczną, wysyłały kartki pocztowe etc. Pozwany w tym czasie okazjonalnie przylatywał do (...) w związku z prowadzonym na terenie C. barem. W kwietniu 2010 r. pozwany przyjechał na dwa tygodnie do powódki. W tym czasie powódka regularnie wysyłała pozwanemu pieniądze z przeznaczeniem na dokończenie remontu hoteliku, który strony miały

wspólnie prowadzić. Łącznie na ten cel powódka wysłała mężowi kwotę 76 tysięcy dolarów. I. J. wspominała w tym czasie mężowi o zamiarze powrotu do Polski, jednakże pozwany prosił ją aby jeszcze kilka dni została, gdyż w hoteliku konieczne są do wykonania określone prace remontowe i np. brak łazienek, wc. Latem 2011 r. pozwany ponownie przyjechał na kilka dni do (...). W tym czasie powódka zaczęła podejrzewać pozwanego, iż ten ją oszukuje, zarówno w kwestii dotyczącej ich związku, jak i niezbędności pieniędzy na remont hoteliku i co za tym idzie dalszej potrzeby pracy w (...). Powódka ostatecznie wróciła do Polski w dniu 18 listopada 2011 r. i zamieszkała z mężem w apartamencie prowadzonego przez niego hoteliku. Wkrótce po tym jak strony zamieszkały razem I. J. zaczęła znów podejrzewać męża o zdradę i romans. Pozwany wszystkiemu zaprzeczył. Na początku stycznia 2012 r. powódka postanowiła wyjechać ponownie do (...), gdzie przebywała bez przerwy ok. półtora roku. Po kilku dniach pozwany zatelefonował do powódki i powiedział jej że jej nie kocha i nie chce jej znać. Pomimo tego początkowo przez pierwszych kilka miesięcy strony kontaktowały się telefonicznie, w kwestiach dotyczących majątku, po czym pozwany przestał odbierać telefony od powódki. Gdy latem 2013 r. I. J. ponownie przyjechała do Polski i udała się do pozwanego S. J. zastała zmienione zamki w hotelu. Powódka zamieszkała w związku z powyższym w E.. Pozwany mieszka nadal w L.. Strony pozostają w separacji faktycznej oraz ostrym konflikcie dotyczącym kwestii nakładów na majątek wspólny, obowiązku alimentacyjnego, ustanowienia rozdzielności majątkowej etc.

Pozwany S. J. w dniu 20 września 2013 r. wszczął przed Sądem Okręgowym Powiatu C. w stanie I. postępowanie o rozwód. Postępowanie to toczyło się zaocznie wobec I. J., doręczenie w/wym. korespondencji odbyło się drogą publikacji. W dniu 20 listopada 2013 r. zapadł przed wskazanym powyżej sądem wyrok orzekający rozwiązanie przez rozwód małżeństwa stron.

Powódka I. J. ma obecnie (...) lat. Choruje na kręgosłup oraz ma stwierdzoną nadczynność tarczycy. Poddana się radioterapii, korzysta z okresowych konsultacji endokrynologa których koszt wynosi, łącznie z badaniem ok. 160-180 złotych. I. J. utrzymuje się częściowo ze swoich oszczędności które uzyskuje wyjeżdżając wcześniej do pracy do (...). Z pracy tej powódka w 2014 r. uzyskała łączny dochód w wysokości 9 528 dolarów. W 2015 r. powódka przebywała jedynie dwukrotnie w (...) przez okres kilku miesięcy opiekując się starszymi ludźmi, korzystała tam z leczenia. Z tego tytułu powódka uzyskała dochód około 500-600 dolarów miesięcznie. Obecnie powódka deklaruje, iż nie zamierza wracać do (...), z uwagi na brak możliwości kontynuowania tam leczenia. Przebywając w Polsce nie ma żadnego dochodu, jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, zamieszkała u swojej koleżanki w E., z którą się umówiła, iż należność za mieszkanie i wyżywienie określoną na ok. 1000 złotych miesięcznie odda w przyszłości. Wysokość zadłużenia z tego tytułu sięga kwoty ok. 10 000 złotych. Niekiedy powódka otrzymuje pomoc finansową ze strony swoich dzieci z wcześniejszego związku. Powódka nie posiada żadnego majątku.

Pozwany S. J. ma (...) lat. Prowadzi działalności gospodarczą pod nazwą hotelik (...) w L.. Działalność ta na początku 2014 r. przynosiła pozwanemu dochód netto w wysokości ok. 1638 złotych. Obecnie działalność ta przynosi pozwanemu straty w wysokości ok. 1 087,48 złotych. S. J. prowadzi również działalność gospodarczą w C. na terenie (...)i otrzymuje również tam również emeryturę. Łączny dochód pozwanego w (...)w 2014 r. wyniósł 13 135 dolarów. Pozwany jest właścicielem budynku hotelowego o powierzchni ok. 470 m⁽²⁾ położonego na działce gruntu o powierzchni 1000 m⁽²⁾. Pozwany wystawił wskazany hotel na sprzedaż określając cenę kupna na kwotę 1 750 000 złotych. S. J. jest również właścicielem działki gruntu o pow. 2,6 ha znajdującej się w miejscowości Ł. gm. L.. Pozwany jest obecnie w nowym związku. Jego partnerka uzyskuje dochód (renta po zmarłym mężu) w wysokości 1700 złotych miesięcznie. Przed zamieszkaniem u pozwanego sprzedała swoje mieszkanie, zaś pieniądze ulokowała w banku „na procencie”. Pozwany leczy się na choroby związane z dolegliwościami kręgosłupa. Leczy się prywatnie. Na leczenie wydaje kwotę ok. 3000-4000 złotych rocznie. Pozwany przyjmuje zastrzyki przeciwbólowe, wykupuje tabletki przeciwbólowe i okresowo odbywa konsultacje lekarskie.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Przedmiotem sporu pomiędzy stronami jest właściwie jedynie kwestia uznania mocy prawnej na terytorium RP wyroku rozwodowego z dnia 20 listopada 2013 r. Sądu Powiatu C. w stanie I. oraz treść i skutki prawne zawartej umowy majątkowej małżeńskiej.

Z treści umowy z dnia 27.08.2006 r. wynika, że strony określały w niej wyłącznie skład swoich majątków odrębnych oraz kwestię ewentualnych roszczeń, co do tych majątków odrębnych na wypadek rozpadu ich związku. Żadne ze stwierdzeń wskazanej umowy nie zawierało zobowiązań do zrzeczenia się roszczeń. W umowie zawarto jedynie stwierdzenia dotyczące zgodnego podziału majątku wspólnego nabytego po ślubie, zgodnie z wspólnymi ustaleniami stron.

Ważną okolicznością faktyczną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy była natomiast kwestia uznania mocy prawnej na terytorium RP wyroku rozwodowego z dnia 20 listopada 2013 r. Sądu Powiatu C. w stanie I.. Ewentualne uznanie wskazanego powyżej orzeczenia zagranicznego skutkowałoby w konsekwencji rozpatrywaniem roszczenia powódki na innej podstawie prawnej, w oparciu o inne przesłanki (np. stan niedostatku etc.).

Przyjęty model regulacji zdaniem Sądu przesądził więc, że orzeczenie sądów zagranicznych wydane do 1 lipca 2009 r. podlegają uznaniu wyłącznie w drodze specjalnego postępowania przewidzianego w art. 1145 kpc w brzmieniu sprzed cytowanej nowelizacji. Powoływanie się w toku określonego postępowania na skutki prawne wynikające z takiego orzeczenia możliwe jest wyłącznie po wcześniejszym przeprowadzeniu procedury jego uznania w trybie art. 1145 kpc i n. w jego dotychczasowym brzmieniu. Z kolei orzeczenia wydane po tym okresie obowiązują z mocy prawa o ile nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 1146 kpc. W konsekwencji badanie mocy prawnej orzeczeń sądów zagranicznych wydanych po 1 lipca 2009 r., ściślej negatywnych przesłanek z art. 1146 kpc następuje w toku każdej konkretnej sprawy i to z urzędu, wówczas gdy strona przedkłada określone orzeczenie wywodząc z niego określone skutki prawne. Dostrzegając zagrożenie związane z możliwością odmiennych ocen orzeczeń sądów zagranicznych przez różne organy, także sądy powszechne RP, w poszczególnych sprawach ustawodawca przewidział możliwość w art. 1148 kpc wystąpienia każdemu, kto ma w tym interes prawny o ustalenie czy orzeczenia zagraniczne podlega uznaniu, czy też nie. W niniejszej sprawie Sąd w toku prowadzonego postępowania wielokrotnie wskazywał stronom na treść wskazanego przepisu, strony do chwili zakończenia niniejszego postępowania nie wniosły stosownego wniosku w trybie art. 1148 kpc, co sprawiło, iż oceny mocy obowiązywania wyroku rozwodowego w kontekście art. 1146 kpc dokonał Sąd prowadząc niniejszą sprawę.

W ocenie Sądu wyrok z dnia 20 listopada 2013 r. Sądu Powiatu C. w stanie I. orzekający rozwód stron nie podlega uznaniu. Zgodnie z art. 1146 § 1 pkt 3 i 4 kpc orzeczenie nie podlega uznaniu, jeżeli pozwanemu, (w tym wypadku I. J.), który nie wdał się w spór co do istoty sprawy, nie doręczono należycie i w czasie umożliwiającym podjęcie obrony pisma wszczynającego postępowanie oraz jeżeli w toku prowadzonego postępowania był pozbawiony możliwości obrony. W sytuacji gdy orzeczenie zostało wydane w postępowaniu w którym pozwany nie wdał się w spór co do istoty sprawy, osoba wywodząca z orzeczenia korzystne dla siebie skutki prawne obowiązana jest również przedstawić dokument stwierdzający, że pismo wszczynające postępowanie zostało doręczone (art. 1147 § 2 kpc). Analiza dokumentacji dotyczącej sprawy prowadzonej przed Sądem Powiatu C. w stanie I. zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy wskazuje, iż postępowanie w sprawie o rozwód miało charakter zaoczny, przy czym doręczenie pisma wszczynającego postępowanie nastąpiło w drodze ogłoszenia. Taki sposób powiadomienia nie może być uznany za doręczenie powództwa w rozumieniu art. 1146 kpc. Pozwany nie przedstawił też dokumentu potwierdzającego doręczenie powództwa w opisywanym postępowaniu, zatem Sąd uznał, iż wyrok rozwodowy z dnia 20 listopada 2013 r. wydany przez Sąd Okręgowy Powiatu C. w stanie I. nie podlega uznaniu.

W konsekwencji Sąd uznał, iż strony nadal pozostają w związku małżeńskim.

Ustalenie, iż strony niniejszego postępowania pozostają nadal w związku małżeńskim powoduje w konsekwencji, iż żądanie powódki środków utrzymania od swojego męża winno być rozpatrywane na podstawie art. 27 k.r.o.

Zakres tej pomocy wyznaczają możliwości wypełnienia obowiązku małżonka, wynikające ze stanu zdrowia każdego z małżonków oraz możliwości zarobkowych i majątkowe każdego z nich. W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu ewidentnym jest, iż powódka znajduje się w dużo trudniejszej sytuacji materialnej. Nie ma ona żadnego majątku, w tym również cenniejszych ruchomości, zamieszkuje w wynajętym lokalu. Nie posiada żadnych oszczędności, a jedynie zobowiązania finansowe. Nie ma również stałego dochodu, jedynie okresowo, uzyskiwała wynagrodzenie ze świadczonej pracy na terenie (...). Sytuacja pozwanego S. J. pod każdym względem jest dużo lepsza. Posiada on znaczny majątek w tym nieruchomości. Nie ma kłopotów z zaspokajaniem potrzeb mieszkaniowych. Posiada samochód o stosunkowo znacznej wartości. Dysponuje on stałym, znacznym dochodem, który pozwala mu na życie na zdecydowanie wyższym standardzie niż żona. Ma emeryturę wypłacaną mu w (...), posiada tam również biznes przynoszący stałe dochody. Przyjmując nawet nieznaczne pogorszenie się jego sytuacji materialnej związanej z brakiem dochodu w ostatnim okresie z działalności wykonywanej w kraju (która we wcześniejszym okresie również przynosiła stały zysk) nadal uzyskuje on znaczne dochody sytuujące go powyżej średniej. Zdaniem Sądu stan separacji faktycznej między stronami nie jest z pewnością skutkiem wyłącznego, zawinionego działania powódki I. J.. Brak jest zatem podstaw do odmowy uwzględnienia jej roszczenia z powołaniem się na zasady współżycia społecznego, czy też rażące nadużycie prawa.

Stąd też zważywszy na opisany obowiązek wsparcia i wzajemnej pomocy pomiędzy małżonkami i dużą lepszą sytuację majątkową i materialną pozwanego Sąd uznał, iż pozwany winien przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny kwotą 600 złotych miesięcznie z dniem wniesienia pozwu.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo. Jak już wyżej wskazano na zakres ustalonego obowiązku wpływ ma separacja faktyczna stron. W niniejszej sprawie doszło do zerwania pożycia i potrzeby małżonków będą pokrywane oddzielenie. Niniejsze postępowanie nie może też stanowić substytutu dla formułowanych przez powódkę w toku prowadzonego postępowania innych roszczeń np. o zwrot nakładów. W tym zakresie bowiem powódka może wystąpić z odrębnym roszczeniem.

Od powyższego orzeczenia apelację wywiodły obie strony.

Powódka I. J. zaskarżyła wyrok w części tj. co do punktu II, w którym Sąd oddalił częściowo jej powództwo.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie prawa procesowego, tj., art. 233 § 1 k.p.c., które miało istotny wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku, a polegające na dokonaniu oceny wiarygodności i mocy dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie bez ich wszechstronnego rozważenia, a przy tym w niewystarczającym stopniu wzięciu pod uwagę możliwości

zarobkowych i majątkowych pozwanego, a który to prowadząc w Polsce działalność gospodarczą polegającą na wynajmowaniu pokoi w (...) mieszczącego się w L. i jednocześnie będąc właścicielem całego budynku, w którym tenże obiekt hotelowy się mieści, a wycenianego na kwotę 1.750.000 złotych oraz będąc właścicielem działki rolnej o powierzchni 2,6 ha, a także pojazdu samochodowego marki L (...) o wartości 20.000 złotych, a także prowadząc określoną działalność gospodarczą na terenie (...) i czerpiąc z tego tytułu stosowne zyski, a także uzyskując w tymże kraju świadczenie emerytalne w wysokości 721 dolarów amerykańskich, a także nie mając żadnych zobowiązań finansowych, w tym żadnych kredytów, winien przyczyniać się w większym stopniu do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek wskazane osoby założyły, niż w zasądzonej od pozwanego, a na rzecz powódki kwocie po 600 złotych miesięcznie.

W oparciu o powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w wyszczególnionej części poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwoty po 4.000 złotych miesięcznie; ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie go Sądowi I instancji w wyszczególnionej części do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazała, że niewątpliwie małżonkowie mają równe prawa i obowiązki w małżeństwie, a nadto są obowiązani, m. in., do

wzajemnej pomocy (art. 23 k.r.o). Także, każdy z małżonków winien - według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych - przyczynić się do zaspokojenia potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli (art. 27 k.r.o). Sąd I instancji oceniając powyższe przez pryzmat aktualnej sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego doszedł do przekonania, że wymieniony powinien przyczynić się do zaspokojenia potrzeb rodziny kwotą po 600 złotych miesięcznie. Jednakże, wskazany organ sądowy uczynił to pomimo znacznie większych możliwości zarobkowych (finansowych) samego pozwanego. Jeszcze raz należy przypomnieć, że wymieniony jest dosyć majątnym człowiekiem, na co niewątpliwie składa się fakt, iż jest on właścicielem budynku o wartości 1.750.000 złotych położonego w centrum L., a w którego to pomieszczeniach pozwany prowadzi usługi hotelowe czerpiąc i z tego tytułu określone korzyści finansowe. Średnioroczne wykorzystanie pokoi hotelowych - jak to sam wskazał pozwany w ogłoszeniu ofertowym - przekracza 90 procent, a gdy do tego weźmie się pod uwagę jego ofertę, w tym cennik poszczególnych usług, to należy dojść do jedynie słusznego wniosku, że dochody wymienionego kształtują się na poziomie znacznie wyższym, niż te przez niego deklarowane, a usankcjonowane przez cenzurowane rozstrzygnięcie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie. Również, do powyższego wniosku skłania fakt zatrudnienia przez pozwanego poszczególnych osób w jego przedsiębiorstwie, a co za tym idzie, płatności im sum pieniężnych z tytułu świadczonej pracy, jak i opłacania określonych danin publicznoprawnych z tego tytułu płynących. Nadto, z pola widzenia nie można także tracić faktu, iż pozwany jest właścicielem działki rolnej oraz pojazdu samochodowego marki L. (...), a także prowadzi określoną działalność gastronomiczną na terenie (...), jak również pobiera emeryturę płaconą przez tamtejsze państwo w dolarach amerykańskich, co również powoduje, iż należy uznać, że jego kondycja finansowa jest bardzo dobra. Na powyższe również rzutuje fakt, iż pozwany nie ma żadnych zobowiązań pieniężnych, w tym kredytowych, w stosunku do jakichkolwiek osób, czy też podmiotów finansowych. Podkreśliła, że wszystkie świadczenia lekarskie, a z których korzysta pozwany, nie są dokonywane w ramach N., a prywatnie, co również pozwala scharakteryzować kondycję finansową S. J. jako bardzo dobrą.

Pozwany S. J. zaskarżył powyższy wyrok w części tj. w punktach I , III, IV i V.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności:

- art. 27 k.r.o. poprzez jego błędne zastosowanie, gdyż art. 27 k.r.o. jest aktualny gdy istnieje - związana węzłem wspólnego pożycia - rodzina, którą tworzą bądź bezdzietni małżonkowie bądź jeden z małżonków pozostający z dziećmi we wspólnym gospodarstwie rodzinnym. W niniejszej sprawie małżonkowie pozostają ze sobą w separacji faktycznej. W związku z tym obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, ustaje w wypadku separacji faktycznej małżonków bezdzietnych bądź małżonków, których dzieci wskutek usamodzielnienia się nie pozostają z nim we wspólnym gospodarstwie rodzinnym. Ponadto w 2013 r. został orzeczony rozwód stron, zgodnie z procedurą obowiązującą na terenie Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Strony od 5 lat nie prowadzą gospodarstwa domowego tj. nie tworzą rodziny,

- art. 5 k.c. poprzez uznanie, iż żadna ze stron nie zrzeka się roszczeń wobec drugiej strony podczas gdy z umowy przedmałżeńskiej zawartej między stronami w (...)dnia (...)r. wynika, iż powódka zrzeka się jakichkolwiek roszczeń alimentacyjnych związanych z utrzymaniem lub wsparciem małżeńskim. Zatem zgodnym zamiarem stron było

zrzeczenie się roszczeń alimentacyjnych wobec siebie, co mimo niezbywalności niniejszych roszczeń na gruncie prawa polskiego wynika wprost ze wspólnego, zgodnego oświadczenia stron, a co za tym idzie żądanie powódki odnośnie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie powinno korzystać z ochrony;

- błąd w ustaleniach faktycznych mogący mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż:

a) strony prowadziły do grudnia 2008 r. wspólne gospodarstwo domowe, podczas gdy strony zawarły związek małżeński aby stworzyć pozory małżeństwa, odwiedzały się sporadycznie, nigdy nie prowadziły wspólnego gospodarstwa,

b) relacje łączące strony były pozytywne podczas gdy relacje te z biegiem czasu zaczęły ulegać osłabieniu, strony nie kontaktowały się ze sobą, nie utrzymywały serdecznych kontaktów telefonicznych, pozwany tylko jeden raz wysłał powódce kartkę z życzeniami,

c) powódka przebywając w Polsce nie ma żadnego dochodu i mieszka u swojej koleżanki w E. podczas gdy powódka na stałe zamieszkuje wraz ze swoim kochankiem A. A. (świadek w niniejszej sprawie) w G. przy ul. (...) i wspólnie z nim zajmuje się świadczeniem usług hotelarskich z czego uzyskuje dochody co wynika wprost ze sprawozdania detektywistycznego,

d) żadna ze stron nie zrzeka się roszczeń wobec drugiej strony podczas gdy z umowy przedmałżeńskiej zawartej między stronami w (...) wynika wprost, iż powódka zrzeka się roszczeń alimentacyjnych wobec pozwanego, co mimo niezbywalności niniejszych roszczeń na gruncie prawa polskiego wynika wprost ze wspólnego, zgodnego oświadczenia stron, a co za tym idzie żądanie powódki jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego,

e) powódka znajduje się w gorszej sytuacji majątkowej niż pozwany podczas gdy pozwany jest osobą schorowaną, wymaga stałego leczenia, z prowadzonych działalności otrzymuje niewielkie dochody, wspiera go okresowo finansowo konkubina.

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a w szczególności:

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, polegające na braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonanie jego oceny z pominięciem istotnej części tego materiału tj. zeznań wszystkich wnioskowanych świadków oraz w przeważającej części dowodu z przesłuchania stron i nie

ustosunkowanie się do tych dowodów w uzasadnieniu, świadkowie wskazywali na relacje łączące strony na to, iż małżeństwo zostało zawarte w celu zalegalizowania pobytu powódki w (...) zeznawali, iż strony posiadały odrębne gospodarstwa domowe, odrębne finanse, nie żyły jak prawdziwie małżeństwo, ponadto strona pozwana wskazywała jaki był zgodny cel stron przy zawieraniu umowy majątkowej małżeńskiej i wstąpienia w związek małżeński, jakie relacje łączyły pozwanego z powódką, jakie wyglądały ich rozliczenia finansowe, że prowadzili odrębne gospodarstwa domowe itp.,

- art. 217 §3 k.p.c. w zw. z 278 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z opinii biegłego endokrynologa wnioskowanego przez stronę pozwaną na okoliczność aktualnego stanu zdrowia powódki i uznanie przez Sąd I instancji, iż okoliczności dotyczące stanu zdrowia powódki zostały wystarczająco wyjaśnione podczas gdy jej choroba, przebieg leczenia, wydatki na lekarzy budzą poważne wątpliwości,

- art. 217 § 3 k.p.c. w zw. z 227 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z zeznań świadków M. J. i M. P. i uznanie, że okoliczność która ma być udowodniona nie ma znaczenia dla sprawy, a wnioskowane dowody dotyczą okoliczności nieistotnych dla ustalenia sytuacji majątkowej stron i ich możliwości zarobkowych, podczas gdy na podstawie zeznań niniejszych świadków można byłoby wywieść wniosek potwierdzający to, iż po raz kolejny w toku postępowania

powódka zataja prawdę lub zeznaje nieprawdę w tym wypadku składała fałszywe dokumenty w toku postępowania co powinno mieć bezpośredni wpływ na jej wiarygodność,

- art. 100 k.p.c. poprzez wzajemne zniesienie kosztów procesu między stronami podczas gdy strona powodowa powinna zostać obciążona niniejszymi kosztami,

- art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez nakazanie ściągnięcia od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych podczas gdy koszty te powinny być zasądzone od powódka rzecz Skarbu Państwa,

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 1 i oddalenie powództwa w całości; zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 3 i obciążenie powódki kosztami procesu; zmianę wyroku w pkt. 4 i zasądzenie od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwoty 360 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu; zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 5 i uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności;

ewentualnie, o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, z uwzględnieniem kosztów postępowania za instancje odwoławczą, kosztów poniesionych przez pozwanego na rzecz biura detektywistycznego w kwocie 10000 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego,

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarówno apelacja powódki, jak i pozwanego były bezzasadne i jako takie podlegały oddaleniu.

Na wstępie należy zauważyć, iż w ocenie Sądu Okręgowego wydane przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie zapadło na podstawie prawidłowo poczynionych ustaleń natury faktycznej, jak też i prawnej.

Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej i prawidłowej analizy przedłożonego przez strony materiału dowodowego. Także wnioski powzięte przez Sąd na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, zdaniem Sądu Okręgowego, są logiczne, spójne i konsekwentne, dokonane w oparciu o zasady doświadczenia życiowego. Wnioski te są przekonująco uzasadnione.

Apelacje nie wskazują na żadne okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu i nie zawierają też żadnej, merytorycznej argumentacji, która rozważania tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć.

Wobec powyższego zarzuty pozwanego, jakoby Sąd I instancji nie uwzględnił faktu, że strony pozostają w separacji faktycznej i dlatego powódce nie należą się świadczenia alimentacyjne, jako uzasadnione wyłącznie osobistymi odczuciami pozwanego nie mogą być uznane za zasadne. Zarówno apelacja pozwanego, jak i apelacja powódki sprowadzają się w rezultacie do polemiki z ustaleniami i wyciągniętymi z tych ustaleń wnioskami przez Sąd I instancji.

Sąd I instancji słusznie przyjął, że w świetle obowiązujących przepisów prawa w Polsce strony w dalszym ciągu pozostają w związku małżeńskim. Postępowanie rozwodowe, które tyczyło się przed Sądem Powiatu C. w stanie I. miało charakter zaoczny, przy czym doręczenie pisma wszczynającego postępowanie nastąpiło w drodze ogłoszenia. Taki sposób powiadomienia nie może być uznany za doręczenie pozwu w rozumieniu art. 1146 k.p.c. Zatem wyrok rozwodowy wydany przez Sąd na terenie (...)nie podlegał uznaniu.

Nie można było zgodzić się z zarzutami strony pozwanej, że obowiązek alimentacyjny między stronami nie istnieje gdyż małżonkowie pozostają w separacji faktycznej.

Fakt pozostawania małżonków w separacji faktycznej nie może skutkować oddaleniem powództwa o zasądzenie świadczeń na podstawie art. 27 k.r.o. Między małżonkami w dalszym ciągu istnieje obowiązek przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli, według swych sił i swoich możliwości zarobkowych.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że w czasie kiedy powódka przebywała na terenie (...)i pracowała zarobkowo, to przekazywała pozwanemu pieniądze na planowaną przez strony budowę hotelu. Obecnie powódka nie ma żadnych oszczędności, jej możliwości zarobkowe są ograniczone, ma trudności ze znalezieniem pracy, nie ma żadnych źródeł utrzymania. Zasądzenie alimentów od pozwanego na jej rzecz było zatem zasadne.

Przy czym powódka nie jest osobą niezdolną do podjęcia pracy. Nie dysponuje orzeczeniem o niepełnosprawności i niezdolności do podjęcia jakiegokolwiek pracy. Powinna zatem podjąć starania o uregulowanie swojej sytuacji: bądź intensywnie poszukiwać zatrudnienia bądź też starać się o uzyskanie renty. Strony powinny również uregulować swoją sytuację prawnorodzinną na terenie Polski.

W obecnej sytuacji zdaniem Sądu Okręgowego pozwany powinien przekazywać żonie kwotę ustaloną przez Sąd I instancji – 600 złotych miesięcznie tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny. Orzeczenie to uwzględnia aktualną sytuację życiową i majątkową stron. Jest również zgodne z zasadami współżycia społecznego, na którą to zasadę strony powoływały się w swoich środkach odwoławczych.

Zasądzona kwota pozwala powódce na uregulowanie swojej sytuacji życiowej do czasu kiedy nie zostaną zakończone sprawy dotyczące majątku stron.

W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanego pozwala mu płacić alimenty w zasądzonej wysokości. Nie było natomiast podstaw do zasądzenia wyższych alimentów na rzecz powódki.

Mając na uwadze powyższe przyjąć należało, iż wysokość alimentów od pozwanego na powódki ustalona przez Sąd I instancji była prawidłowa.

Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych przesłanek uzasadniających zmianę zaskarżonego orzeczenia, w pełni podzielił orzeczenie Sądu Rejonowego i na podstawie art. 385 k.p.c. obydwie apelacje oddalił jako bezzasadne.

Na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania za instancję odwoławczą.